

Diyaret İşleri Başkanlığı'ndan Türkçe ibadet ve ezanla ilgili açıklama

Son günlerde kamuoyunda ezanın Türkçe okunması, Kur'an mealinin Kur'an gibi tilâvet edilmesi ve bu bağlamda Türkçe ibadet konularının tartışıldığı müşahede edilmekte ve Başkanlığımıza konuyla ilgili çokça soru ulaşmaktadır. Bunun üzerine aşağıdaki açıklamanın yapılması gereği doğmuştur.

"Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim, Arapça olarak indirilmiştir (Yusuf, 12/2; Zuhruf, 43/3). Kur'an-ı Kerim, hem lafzı hem manası ile Kur'an'dır. İndirildiği lafızların dışında, Arapça bile olsa, başka sözlerle ifade edilen mana Cenab-ı Hakk'ın kelâmı değil, mütercimim ondan anladığı manadır. Bu itibarla bu lafızlardan anlaşılan ve başka lafızlarla ifade edilen mana Kur'an değildir. Kur'an lafzı ve manasıyla mucizedir. Kur'an'ın Arapça olduğunu ifade eden ayetlerden, sadece mananın değil, lafızlarının da Kur'an kavramının içeriğine dâhil olduğu açık ve kesin bir şekilde anlaşılmaktadır. Kur'an'ın tercümesine Kur'an denilemeyeceği ve tercümesinin Kur'an hükmünde olmadığı konusunda İslâm âlimleri görüş birliği içindedir. Yüce Rabbimizin öğütleri ve buyruklarını öğrenmek maksadıyla, Kur'an-ı Kerim'in meal ve tefsirlerini okumak gerekli olmakla birlikte okunan bu tercümelerin Kur'an olarak isimlendirilmesi caiz olmadığı gibi mealin Kur'an yerine okunması da doğru değildir. İbadet olarak okunduğunda Kur'an aslî lafızlarıyla okunmalıdır. Kur'an'ın meal, tercüme ve tefsirlerini okumanın hükmü başka, bu tercüme Kur'an yerine koymanın ve Kur'an hükmünde tutmanın hükmü ise bambaşkadır.

Namaz ibadetinde Kur'an'ın asli haliyle okunması ile kişinin kendi dilinde dua edebilmesi birbiriyle karıştırılmamalıdır. Çünkü namaz farz olan ve sahih olarak yerine getirdiğimizden emin olmamız gereken bir ibadettir. Bu nedenle namazın rüknü olan Kur'an kıraati ancak orijinal lafızlarıyla okunduğunda bu farz yerine getirilmiş olur. Namazda Kur'an kıraati icmâ ile farz olduğu ve meallerin hiç birine yine icmâen Kur'an denilemeyeceği için namazda Kur'an meali ile kıraatte bulunulması İslâm ümmetinin ittifakıyla meşru görülmemiştir. Nitekim 9 Ramazan 1324/23 Mart 1926 tarih ve 743 numaralı Müşavere Hey'eti ve Din İşleri Yüksek Kurulumuzun 04.12.1997 tarih ve 103 sayılı kararında da bu husus açıkça ifade edilmiştir.

Sözleri bizzat Hz. Peygamber'in (s.a.s.) sünneti ile sabit olan ezan İslâm dininin şiarı ve Müslüman varlığının/kimliğinin bir göstergesidir. İslâm inancının temel esaslarını içeren ve İslâm toplumunun ortak değeri olan ezan, aynı zamanda, İslâm birliğinin ve tevhîdin sembolüdür.

Mâna ve muhtevası bakımından ezan hem namaz hem de İslâm için bir çağrıdır. Yani ezan vasıtasıyla insanlar bir taraftan namaza çağrılırken diğer taraftan Allah'ın varlığı, birliği, Hz. Muhammed'in (s.a.s.) O'nun elçisi olduğu ve asıl kurtuluşun (felâh) âhiret mutluluğunda bulunduğu gerçeğini dile getirmektedir. Ezanın aslî halinin dışında herhangi bir dil ile okunacak çağrının, İslâm âlimleri ve dünya Müslümanları nezdinde ezan olarak itibarının olmadığı muhakkaktır. Nitekim İslâm alimleri Arapça dışında okunacak bir çağrının ezan olarak nitelenemeyeceğini, örneğin Farsça olarak okunacak sözlerin ezan olarak sahîh olmadığını belirtmişlerdir. (İbn Abidin, Reddû'l-muhtâr, I, 383.) Ezanın özgün şekliyle okunması gerektiği konusunda 15 asırlık bir gelenek ve ittifak söz konusudur. Ezan, İslâm'ın şiarı ve namaza davet olduğundan değişik dilleri konuşan Müslümanların hepsine bu davetin ulaştırılması, ancak yine hepsinin ortak bilincine hitap etmekle olur ki, bu da ezanın bilinen aslî lafızlarıyla yani Arapça olarak okunmasıyla gerçekleşir (İbn Abidin, Reddû'l-muhtar, I, 383). Bu itibarla ezanın aslî şekli dışında başka bir dille okunması caiz değildir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.”

Diyanet İşleri Başkanlığı

KAYNAK

LİNK:<https://www.diyamet.gov.tr/tr-TR/Kurumsal/Detay/30074/diyamet-isleri-baskanligindan-turkce-ibadet-ve-ezanla-ilgili-aciklama>